

Chap 87: Tắm cùng bố p2

....Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Không phải để ý nha! Đây là sức khỏe! Sức khỏe đó bố ạ!! –Như thấy mắt bố nhìn xuống, nàng liền ngả người ngăm mình hẳn xuống dưới lớp bọt và dơ một ngón tay thon dài của mình trôi lên mặt nước lắc qua lắc lại. Vì nàng đang nghĩ đến căn bệnh của bố mà trước đó chị Uyên đã nói.

-Nếu xét theo y học! Bố thể này mới gọi là khỏe đó con! Khà khà! –Ông Lý cười ngửa mặt lên trần nhà tếu táo nói với con gái.

-Bố phải cẩn thận đó... Tuổi của bố không chủ quan được đâu ạ! Bố nên thể dục, đạp xe, đánh cờ... chứ... chuyện nam nữ... con nghĩ bố nên gạt qua một bên... Hi... -Như lo lắng nhắc nhở bố. Nàng sợ bố giận khi nói vậy nên nàng đã nở một nụ cười có chút ngại ngùng.

-Haizz... Con bé này... Bố hiểu con lo cho bố... Bố hiện giờ có quen bà nào đâu mà nghĩ

đến chuyện đó hả... -Ông Lý nhìn xuống lớp bọt trắng lắc đầu. Bất ngờ dưới lớp bọt từ từ trôi lên những ngón chân thon dài trắng trẻo làm ông hơi giật mình.

-Hi hi... Không nghĩ mà như thế ý... -Như cười và dơ hẳn chân mình lên trên bố.

-Con bé này! Lấy chồng rồi mà nghịch quá! –Ông Lý cầm vào chân Như kéo xuống thì vô tình đập vào chim mình vì ông đang ngồi khoanh chân trong bồn.

-Ai da! –Ông Lý giật một cái.

-Ha ha ha... Bố nha! –Như mở to mắt ôm miệng cười với gương mặt đỏ ửng khi chân nàng vừa đập vào con cu cứng đơ to tướng của bố. Đối với nàng thì sẽ cảm thấy buồn cười nhiều hơn là cảm giác ngại ngùng của trai gái. Vì đây là bố nàng, một phần năm xưa nàng cũng nhìn thấy nhiều rồi, mặc dù nó là những ký ức tuổi thơ rất mơ hồ nhưng vì cảm giác quen thuộc nên dần dần nàng đã đỡ ngại hơn lúc đầu.

-Cười cái gì mà cười con bé này! Bố có sức khỏe tuyệt vời nên mới vậy chứ mấy ông bạn bố giờ có ông nào cương được đâu khả khả! –Ông Lý cười to cho đỡ ngại.

-Sao bố lại cương lên vậy? Ngày xưa bố đâu thế? –Nnhư cười tủm tỉm hỏi khó để trêu bố.

-Hai dà... Ngày xưa bọn con còn bé! Giờ lớn rồi đương nhiên chuyện đó là bình thường... Khả! Khả! Thôi để ý làm gì! –Ông Lý xua xua tay.

-Bình thường? Có mà bố dê cụ ý! Lêu lêu! –Nnhư lè lưỡi, nàng rất thích trêu bố chứ không có ý trách bố để ý đến cơ thể mình vì dù gì cũng khác giới nên điều đó là bình thường.

-Nào! Nói bố vậy? Bố mẹ xa nhau lâu quá rồi, bao nhiêu lâu rồi bố không nhìn thấy cơ thể của phụ nữ hả? –Ông Lý cau mày cười cười rồi dơ hai tay lên giải thích như thể đây là chuyện bình thường vậy.

-Blè!!! –Nnhư lè lưỡi trêu bố và quay mặt đi chỗ khác vì nàng cũng không dám trêu bố nhiều, đúng là ông ấy đã quá thiếu thốn chuyện tình dục, đến mức sinh ra bệnh... Vì vậy nàng thấy thương hơn là thấy trách.

Hai bố con không nói gì, ông Lý vớt nước và bọt lên người để tắm. Còn Như đang nhúu đôi lông mày lá liễu của mình lại và tìm chỗ đuổi chân nhưng toàn chọc vào đùi ông Lý.

-Cái con bé này! Thu chân lại ngay! Chỗ bố chặt lắm rồi... –Ông Lý cầm bàn chân Như đẩy ra kéo con bé lại chọc trúng cu thì chết. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Nhưng mà con tê chân lắm ý... -Nnhư xị mặt.

-Nào! Đưa đây bố bóp cho một lúc là hết tê! –Vừa nói ông Lý vừa cầm một bàn chân của Như đặt lên đùi mình và bóp một cách ân cần.

-Khà! Khà! Cái con bé này! Chỉ được cái chân dài giống bố! –Ông Lý vừa bóp vừa cười lớn tự hào, vì ông thấy căng chân con bé vừa thon vừa mịn lại rất dài nữa.

-Chân con hơi bị dài đấy, dài hơn bố nhiều! Đây này!!! –Vừa nói Như vừa dơ bàn chân còn lại lên không trung, căng chân và phần đùi căng bóng mịn màng của nàng được giơ lên khỏi mặt nước. Công nhận Như có đôi chân dài và rất dẻo, nàng có thể dơ thẳng lên trần nhà mà không cảm thấy bị đau.

-Đâu! Xem ai dài hơn nào! –Ông Lý cũng dơ căng chân gầy gò nhiều lông của mình lên để so với con gái. Trông chân ông Lý và chân của Như khác hẳn nhau. Chân Như vừa trắng vừa căng bóng lại rất thon thả, còn chân ông Lý vừa gầy gò, nhiều lông vừa không khéo đúng căng chân một ông già. Đã vậy trông còn ngắn hơn của Như một đoạn.

-Bố thấy chưa Ha ha ha ha... -Nður cười thích thú vì thấy chân nàng dài hơn hẳn. Sau đó Nður nghịch ngợm áp bàn chân mình vào bàn chân bố và đẩy đi đẩy lại.

-Rồi! rồi! Khả khả khả... -Ông Lý cười và chịu thua con gái mình vì ông biết tính con bé nghịch ngợm hiếu thắng, nhưng chân nó đúng dài hơn chân ông thật. Ông Lý bất chợt liếc xuống dưới vì thấy con bé dợ chân lên rất cao hờ cả phần đùi gần tới mông. Nhưng vì lớp bột bên dưới khá dày nên ông không thấy gì cả.

-Haizz dà... Ngày xưa nhớ cả hai đứa chui vào bồn tắm với bố mà giờ một đứa thôi đã chột thế này rồi! -Ông Lý vừa nói vừa ngả lưng xuống và duỗi thẳng hai chân men theo thành bồn tắm vì sợ chọc vào người con bé Nður ở đằng đó. Nður cũng vậy, nàng thu chân và men về phía bên kia.

Lúc này, Nður và ông Lý đều đang khép đùi lại và duỗi thẳng chân, mỗi người duỗi về một phía. Bàn chân ông Lý chạm vào đùi và mông Nður nhưng không thể không chạm vì không gian bên dưới đây khá hẹp. Cảm nhận được làn da mịn màng của con bé khiến ông cũng có cảm giác mà cứng lên. Nhưng lúc này ông rất thoải mái và không sợ Nður nhìn thấy vì có lớp bột che hết rồi.

-Con cũng không nhớ từ khi nào bọn con không tắm với bố nữa nhờ? -Nður nhìn lên trần nhà suy nghĩ.

-Từ khi chị con vào cấp hai, bố đã không tắm với các con nữa, bố nhớ đợt đó mẹ có nói không cho bố tắm cùng các con mà bố buồn nguyên mấy tháng đó! Khả khả! -Ông Lý lại cười khi nghĩ về kỷ niệm năm xưa.

-À con nhớ rồi! Sau đợt đó bọn con toàn tắm với mẹ... hi hi... Vì bọn con đến tuổi dậy thì, ngực lớn rồi nên cũng không được tắm với bố nữa... -Nður sờ nhẹ ngực mình và nói một cách rất tự nhiên.

-Ừ! Đợt đó bọn con phát triển tâm sinh lý, bố là đàn ông nên không thể dậy dỗ bọn con lúc đó được, mẹ sẽ phù hợp hơn bố!... Haizz... Vậy mà thời gian thấm thoát trôi qua nhanh quá... không biết từ bao giờ các con gái bố đã trưởng thành thế này rồi... -Ông Lý lại buồn và nhìn xuống lớp bột.

-Vì công việc mà bố cũng vắng nhà thường xuyên... nên không thấy bọn con lớn đấy thôi hihi... -Nður cười để an ủi bố. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Khà! Khà! Lớn hơn thì cũng là con gái của bố! Đối với bố, bọn con vẫn là những đứa con nít bé bỏng, chỉ khác rằng bây giờ đã lớn hơn... Cao hơn, cơ thể phát triển và xinh đẹp hơn...

-Hmm... Nhiều lúc con thấy có ngực to thế này cũng bất tiện lắm bố ạ... Tại sao phụ nữ lại phải có cặp ngực thế này bố nhỉ? -Nður nói rồi nâng nhẹ bộ ngực to của mình lên. Thực sự đôi lúc nàng cũng cảm thấy bộ ngực này bất tiện thực sự, vì nếu không có nó nàng sẽ được chạy nhảy thoải mái hơn, đi chỗ đông người cũng không bị để ý.

-Ha ha ha Con gái ta lấy chồng rồi sao vẫn ngây thơ vậy con? Phụ nữ phải có ngực để cuốn hút phái mạnh, để nuôi con nuôi cái... Sau này con có em bé, bộ ngực đó sẽ để nuôi con của con đó! Đó là một thiên chức lớn lao mà ông trời ban cho phái nữ...

-Vâng! Con biết rồi ạ! Nhưng mà ý con là ngực bé vẫn nuôi con được ấy ạ...

-Con bé ngốc! Phụ nữ ngực to luôn cuốn hút đàn ông hơn phụ nữ ngực bé! Ngực to, ngực bé là do sự phát triển của mỗi người con à, nhiều người muốn ngực to như con còn không được đầy khả khả!

-Giống đàn ông có người chim to chim bé đấy hả bố? –Như mím môi nhìn xuống lớp bột thấy hơi xấu hổ vì nhiều lúc nói chuyện bon quá mà nằng hay bị lờ mờ.

-E hèm! Đại loại là như vậy... -Ông Lý cười ngai khi con gái hỏi câu bất ngờ quá. Nhưng ông không quá ngạc nhiên khi con bé năm nay mới 21 tuổi, vẫn còn trẻ con lắm. Ngày xưa chẳng qua ông cho hai chị em lấy chồng cùng một lúc cho đỡ mệt chứ nếu không ông vẫn chưa muốn con gái mình lấy chồng ở tuổi quá trẻ như vậy.

-Vậy mẹ cuốn hút bố ở điểm gì ạ? Con thấy ngực mẹ không to lắm ý... -Như cười tủm tỉm hỏi bố.

-Mẹ con ấy à... Ta yêu mẹ con vì nhiều thứ lắm... Bà ấy là một người phụ nữ thông minh, xinh đẹp, hiền hậu, đảm đang... Haizz... Từ ngữ của bố quá nghèo nàn khi nói về mẹ con con à... Đại loại bố yêu tất cả những gì thuộc về bà ấy... Chứ không phải vì bà ấy ngực bé đâu nhé! Khả khả!!! –Ông Lý lại cười lớn. Vừa cười ông vừa liếc nhìn đồng hồ thấy còn sớm nên tiếp tục ngồi tám chuyện với Như. Bình thường ông ở nhà một mình rất buồn, khi có con gái về nhà chơi ông rất muốn nói chuyện với chúng.

-Hi... Đúng là một thiên tình sử nha! –Như mỉm cười tự hào về tình yêu của bố mẹ mình.

-Từ khi bà ấy mất, bố cảm giác các con như những mảnh ghép của bà ấy vậy, các con lấy hết nét đẹp và đức tính tốt đẹp từ bà ấy, nên bố rất tự hào và hãnh diện về cả ba đứa... Đó cũng là niềm an ủi duy nhất của bố khi không còn mẹ các con... -Ông Lý nói với đôi mắt đượm buồn.

-Bố đừng buồn nữa ạ, bọn con sẽ luôn bên bố mà... -Như vỗ nhẹ xuống cẳng chân gầy gò của bố để an ủi.

-Đấy! Nên thế con đừng nghĩ bố yêu mẹ vì vẻ bề ngoài nhé! Khả! Khả! –Ông Lý lại cười vì sợ con bé nhớ mẹ sẽ buồn. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Vâng ạ! Hihi... Con cứ tưởng bố thích ngực to nên chọn mẹ chứ, thế con mới thắc mắc ạ hihi...

-Như cười tủm tỉm.

-Con bé này! Vậy là thằng Ninh nó yêu con vì bộ ngực của con đó hả? Khà khà! –Ông Lý cười lớn trêu Như.

-Còn lâu nha!!! Anh ấy yêu con vì con xinh nè! Con đáng yêu!... -Như bĩu môi nhìn bố.

-Gì nữa nào? Khà khà! –Ông Lý cười trêu con gái mình.

-Hmm... Còn nhiều lắm bố không biết đâu! Đại loại anh ấy yêu tất cả mọi thứ thuộc về con nhá! Giống bố yêu mẹ ý! –Như cau mày lại hậm hực vì bị bố trêu.

-Khà! Khà! Khà! –Ông Lý cười lớn vì con gái mình dễ thương quá.

-Bố ý nhờ!! Bố cứ cười gì ý... Thế ngày xưa mẹ yêu bố ở điểm gì ạ, bố xí trai thế này mẹ con chắc không phải yêu vẻ bề ngoài đâu bố nhờ hihi... -Như lại ôm miệng tủm tỉm cười vì trêu lại được bố mình.

-Ngày xưa bố phong độ lắm! Mẹ mê như điều đồ đó con à! Khà! Khà!

-Hừ! Chắc yêu bố vì bố chim to ý gì! Nhìn là biết chẳng có gì ngoài cái ấy... Lêu lêu! –Như lè lưỡi trả đũa bố.

-Cái con bé này! Mạnh mẽ mạnh miệng! Ai dạy con nói thế? –Ông Lý trừng mắt lên đá vào mông Như một cái dưới nước. Ông không ngờ con bé lại nói ra những từ ngữ ấy với mình. Nhưng ông không hề biết tất cả do Ninh đã tiêm nhiễm vào đầu Như rất nhiều thứ bậy bạ nên nàng buột miệng nói ra điều đó chứ không phải do cố tình.

-Hi hi... Con xin lỗi bố!!! –Như dơ hai tay lên má áp lại vì xấu hổ. Nàng vì quá thoải mái mà quên mất đang nói chuyện với bố, nhưng tại ông ấy cứ trêu nàng suốt thôi.

-Haizz... Không được nói thế nhớ chưa! –Ông Lý dơ một ngón tay lên nhắc nhở Như.

-Ai bảo bố toàn cười Chuông trước mặt bọn con ý, thì con chỉ nói thật thôi mà... -Như bĩu môi xì mặt có chút tức giận.

-Haizz... –Ông Lý lắc đầu vì con bé nói cũng có lý, cũng do ông hay cười Chuông trước mặt chúng thật. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Cũng có thể con nói đúng đó... Năm xưa khi đi ăn liên hoan cùng lớp... Bố và mẹ con đã quen nhau ở đó... Hồi đó mẹ con đi cùng anh trai đến bữa tiệc, bố đã yêu mẹ con ngay từ lần đầu gặp gỡ... Hồi đó mẹ con là con gái phố Huế, là nơi nổi tiếng quy tụ nhiều cô gái đẹp ở đất Hà Nội... –Ông Lý nhớ lại chuyện năm xưa và muốn kể lại cho con gái để dỗ dành nó kéo nó lại khỏi thì mệt.

-Xong thế nào nữa ạ? –Thấy bố kể chuyện, Như lại quên đi sự giận dữ mà tò mò lắng nghe.

-Anh trai mẹ con, tức là bác của con cũng là bạn bố, nên thế hôm ấy mẹ con say rượu... Bố được ủy thác đưa mẹ con về nhà... Lúc đó không có ai ở nhà... nên bố đã hôn mẹ con... Bà ấy say rượu... Sau đó thì... chúng ta yêu nhau... Bố không biết có phải vì lý do đó mà mẹ yêu bố không?... -Ông Lý nheo mắt nhìn Như vì con bé nói cũng có ý đúng. Ngày xưa một phần ông lấy được mẹ của Như là do có con cu khủng, bà ấy chết mê chết mệt ông vì điều đó.

-Èo ôi!! Thấy chưa... Con đã bảo mà... Hi hi... -Như cười tủm tỉm nhìn bố.

-Suyt! Nhớ đừng kể cho ai nhé! Bố kể cho mỗi con thôi đấy! -Ông Lý đưa một ngón tay lên miệng suyt một cái.

-Vâng! Hi hi... Con nhớ rồi ạ... Thế nhưng mà... bố ơi!! -Như lại thắc mắc.

-Hả?

-Sao mẹ chỉ lấy bố vì “cái ấy” bố nhỉ? Con tưởng phải có nhiều yếu tố khác nữa chứ ạ... -Như tò mò.

-Haizz... Mẹ con xinh đẹp... Nhưng bà ấy cũng là người có nhiều nhu cầu con à... nên thế...

-Ông Lý đáp ứng... Điều này khiến Như ngỡ ra một điều, có khi nào cảm xúc mãnh liệt của cơ thể nàng mỗi lúc nhìn thấy dương vật của bố chồng hay của ông lão ăn mày có phải di truyền từ mẹ không? Hay cơ thể nàng có nhiều nhu cầu cũng vì di truyền từ mẹ?

-Nên thế nào hả bố? -Như tò mò với đôi má ửng đỏ.

-Nên chúng ta đã sống những ngày tháng rất hạnh phúc... Thời đó khi bố chưa chuyển vào đơn vị, bố và mẹ... một ngày làm năm, sáu lần đó... -Ông Lý lại dơ một ngón tay lên suyt ra hiệu cho Như giữ bí mật.

-Eo ơi!!! Đỉnh thế! Nhiều thế ạ? Chẳng bù cho chồng con... -Như nhú lông mày lại, nàng cảm thấy sợ khi bố và mẹ năm xưa cũng nồng cháy quá, năm sáu lần một ngày thì có phải quá nhiều không, lý do bố gây là thế sao. Nghĩ vậy Như lại mím môi nhịn cười.

-Sao vậy? Bọn con còn trẻ... đáng nhẽ ra phải hơn thế chứ? -Ông Lý cũng thở mạnh hồi hộp khi nói đến chuyện chăn gối của chúng nó. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Không đâu ạ... Anh ấy ít lắm... một tuần... chắc được một lần ý... -Như đỏ mặt và cúi xuống xấu hổ, cảm giác như nàng đang mách tội anh Ninh vậy.

-Chết dở! Không được! Con có biết bố đã duy trì hạnh phúc gia đình bằng rất nhiều cách... Chuyện tình dục... là một trong số đó... Nếu không có thứ này, bố đâu yêu được mẹ con... -Ông Lý lo lắng khi nghe Như kể vậy. Bởi vì ông hiểu tầm quan trọng của tình dục trong hôn nhân.

-Nhưng mà... Cũng do anh ấy đi làm nhiều nữa bố ạ... Với lại con cũng không để ý đâu ạ... Hi hi... -Nhiều cười để trấn an bố vì nàng thấy mặt ông ấy biến sắc, chắc ông ấy đang lo lắng, nên nàng phải nói dối rằng mình cũng không quan tâm đến vấn đề đó.

-Haizz... Ngày trước, tuổi bọn con, bố và mẹ một ngày năm sáu hiệp còn thấy thiếu, vậy mà... -Ông Lý lắc đầu.

-Tại bố mẹ nhiều nhu cầu đấy chứ ạ... Con thấy bình thường mà hihi... -Nhiều cười nhưng trong lòng nàng lại thấy hơi buồn vì ước gì anh Ninh được như bố... Nàng cảm thấy hâm mộ bố mẹ vì ngày xưa họ được sống một cuộc sống hạnh phúc đến vậy.

-Haizz... Bình thường là tốt... Nhưng mà cũng không nên ít quá như vậy... Con nên nói chuyện với chồng con... -Ông Lý lo lắng. Nhưng cũng thâm an tâm vì con bé không giống mẹ, nếu nhiều nhu cầu giống mẹ nó thì nguy to. Bất chợt mắt ông Lý long sông sọc khi nghĩ đến điều gì đó, gương mặt ông đượm buồn khó tả.

-Dạ vâng ạ... Bố đừng lo nha... Chuyện bọn con vẫn ổn mà hihi... -Nhiều cười nói nhưng thấy bố không nói gì, ông chỉ nhìn chăm chăm xuống dưới lớp bột.

-Bố ơi!

-Hả? -Ông Lý nhìn gương mặt đỏ ửng của con gái mình.

-Có phải ngày xưa bố bị mẹ vắt kiệt sinh lực nên mới gầy thế này không ạ? Hi hi... -Nhiều ôm miệng tủm tỉm cười.

-Cái con bé này! Trêu bố! -Vừa nói ông Lý vừa lấy chân hất vào mông Như phía dưới đáy bồn tắm. Như chỉ ôm miệng cười thích thú. Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

-Ngày xưa chính ra mẹ con đoan trang thực nữ, cũng chẳng mấy thích vấn đề chăn gối, nhưng không hiểu sao một thời gian sau khi cưới mẹ lại rất thích và hầu như lúc nào cũng gạ bố làm chuyện đó! -Ông Lý nhìn lên trần nhà nghĩ lại ký ức những năm đó.

-Khiếp! Một ngày năm sáu hiệp! Một chết ấy ạ... -Nhiều dựa lưng vào bồn tắm và nhìn lên trần nhà tưởng tượng.

-Khà! Khà! Vậy mà đến đó con, sáng một hiệp, trưa một hiệp, chiều một hiệp, tối hai hiệp -Ông Lý vênh mặt lên khoe chiến tích với con gái mình.

-Chuyện ấy... Chắc mẹ phải hài lòng lắm thì mới lấy bố nhờ... hihi...

-Ừm... Mẹ con mê mệt luôn đấy! Khà khà! -Ông Lý lại cười lớn. Nhưng Như chỉ mỉm môi một cái, ánh mắt của nàng vẫn đang suy nghĩ gì đó.

-Con sao vậy? Bộ không hài lòng với Ninh sao? –Ông Lý cau mày lại đồng cảm với Như.

-Dạ... Của anh ấy hơi bé... nên con thấy bình thường ấy ạ... Nên con... không biết tại sao mẹ lại đòi bố nhiều thế... Con cảm nhận được cảm giác của mẹ... Nên con không nghĩ mẹ sẽ lấy bố vì điều đó... -Như bặm môi, nàng cũng thực sự không thể hiểu tại sao mẹ lấy bố chỉ vì điều đó, nên có rất nhiều thắc mắc trong nàng.

-Con à! Tình cảm gia đình, hạnh phúc gia đình, hay tình yêu đôi lứa không phải tất cả đều duy trì và xây dựng từ tình dục... Còn rất nhiều yếu tố khác nữa... Tuy nhiên đối với bố mẹ điều đó là chủ yếu con à... -Ông Lý áp úng, khi con gái hỏi vậy ông cũng không biết phải giải thích sao cho con bé hiểu để nó có cái nhìn khách quan hơn trong vấn đề này.

-Vâng ạ... Nhưng mà... Ngày xưa bố với mẹ nhiều nhu cầu như vậy... thì từ lúc... mẹ mất... Bố sẽ nhớ mẹ lắm đúng không ạ? –Như nhú lông mày lại đồng cảm với bố.

-Ừ! Bố nhớ mẹ con lắm... Đêm nào bố cũng nhớ bà ấy... -Ông Lý buồn bã nói.

-Vâng ạ... Nhưng ý con là chuyện đó... Bố nhìn lâu như vậy... Từ khi mẹ mất ạ... -Như bắt đầu nghĩ đến căn bệnh của bố mình, cuối cùng nàng đã hiểu lý do tại sao ông lại bị ứ đọng nhiều đến vậy. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Khà! Khà! Đúng rồi con gái... Nhưng biết làm sao được con... khà! Khà! Ta quen rồi!! –Ông Lý cười ngửa mặt lên trần nhà. Từ khi vợ mất, ông rất đau buồn và tập chung vào công việc, tập chung nuôi dạy các con thay mẹ chúng. Nên một thời gian ông cũng quên đi nhu cầu của mình, nhưng đến thời điểm hồi xuân, con thú trong ông lại trỗi dậy sau bao năm ngủ quên...

Vì thế lúc này cơ thể ông rất rạo rực, cảm giác bộ lông mịn màng của con bé đang chạm vào ngón chân ông, hay cặp đùi của con bé đang cọ vào cẳng chân ông cũng khiến ông thấy hưng phấn khó tả.

-Eo oi... À Ngày xưa anh trai của mẹ ý, là bác ở dưới quê mất rồi đúng không ạ? –Như chợt nhớ tới anh trai của mẹ, nàng chẳng có ký ức gì về người đó.

-Ừ! Ông ấy mất rồi... -Ông Lý bỗng xầm mặt xuống, nghiêng răng khi nghĩ đến chuyện gì đó.

-Bố... bố ơi!! –Như thấy bố mình có vẻ không ổn liền xoa xoa tay.

-À Ừ! Bố đây! Bố mỏi chân quá, con ngồi quay lưng lại đây cho bố dẹt chân ra không tê quá...

-Ông Lý nhăn mặt nhấc một chân lên khỏi mặt nước dẹt qua đùi Như để con bé ngồi về phía mình.

-Ngồi quay lưng lại ấy ạ? –Như lưỡng lự vì con cu của bố mình sẽ chạm vào lưng mất nếu như ngồi đủ gần. Nhưng nàng vẫn thu chân lại để cho bố dẹt ra một cách thoải mái hơn.

-Ui dào! Con bé này lại thế rồi, càng lớn càng biết xấu hổ với bố! Ông nọ ông kia, chàng nọ chàng kia hăng xấu hổ chứ! Bố còn xấu hổ! Khà! Khà! –Ông Lý cười lớn để che dấu sự hồi hộp của mình.

-Tất nhiên là ngại rồi ạ, ngày xưa khi cơ thể con mới thay đổi đến mẹ con cũng ngại ý, mẹ phải gạ tắm cùng con mãi con mới chịu đấy ạ...

-Thế ngày xưa đưa nào đòi treo vào lòng bố? Hơn thua với chị Uyên, khóc lóc các thứ để ngồi vào lòng tôi hả? –Ông Lý đập đập tay vào thành bồn tắm.

-Hmm... Con ngồi một lát thôi đó! Sắp muộn rồi bố ạ... -Như lại nhìn đồng hồ và nói.

-Nhưng mà... Lúc này... Bố bị sao vậy ạ? -Như mím môi lại và từ từ quay lưng rồi dịch mông về phía bố. Như lúc này mới chợt nhận ra khi bố nhắc đến anh trai mẹ bố có một chút suy tư gì đó vậy.

-Sao vậy con? -Ông Lý dặng to chân để Như ngồi vào giữa háng mình như ngày xưa. Như chống tay vào thành bồn tắm và dịch mông từ từ ngồi ra giữa bồn, cách ông Lý một đoạn. Nhưng lúc này nàng không được dựa nữa mà phải ngồi thẳng lưng. Làm một nửa bộ ngực của nàng nổi lên trên mặt bọt.

Còn ông Lý từ lúc được dặng hai chân sang hai bên ông đang rất thoải mái, cẳng chân của ông và phần đùi ông lúc này đã chạm hết vào đùi và chân của Như, làn da mịn màng của con bé khiến ông cảm thấy râm ran khó tả. Dương vật ông càng lúc càng cứng hơn trước.

-Dạ... Con thấy bố trầm ngâm tưởng bố đang suy nghĩ gì ạ... -Như liếc về sau nói với ông Lý.

-À! Không có gì đâu con... Chẳng qua... bố đang nhớ mẹ con... -Ông Lý buồn bã nói... Thấy vậy Như cũng không biết nói gì. Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

-Ngày xưa... Bố với mẹ con... Giống như một cặp trời sinh vậy... -Ông Lý bỗng chốc muốn tâm sự với con gái mình. Có lẽ chuyện gì đó đã khiến ông thấy buồn.

-Bố mẹ chắc phải yêu nhau lắm bố nhờ... -Như biết bố buồn nàng cũng không dám đùa nữa.

-Ừ! Trước khi bố bị chuyển công tác... Bố và mẹ như hình với bóng, cười nói suốt ngày... Nhưng rồi... Có lẽ từ khi bố chuyển công tác bố cảm giác bố và mẹ... Không được như xưa... Tuy nhiên bố mẹ vẫn rất yêu nhau... Haizz... -Ông Lý thở dài và lắc đầu, ông không thể dài bầy hết những tâm sự của mình. Vì con bé Như có lẽ sẽ không thể hiểu.

-Con chưa thấy bố mẹ cãi nhau bao giờ... Con biết tình cảm của bố mẹ dành cho nhau rất sâu đậm... Con hiểu cảm giác của bố vì con cũng nhớ mẹ lắm... Cảm giác nhà mình như chẳng có khoảng cách ý bố nhờ... Cứ như nhà có năm cô con gái vậy... hihi... -Như rung rung nước mắt và cười để an ủi bố.

-Khà! Khà! Con bé này! Nói bố là phụ nữ hả? –Ông Lý cười và chọc một ngón tay vào eo Như khiến Như giật mình.

-A! Ha ha... buồn con... -Như uốn éo người tránh né.

-Từ hồi bố biết yêu đến giờ... Mẹ con là người duy nhất bố yêu, và cũng là người cuối cùng đấy...

-Thật ả? –Như cũng bất ngờ khi nghe đến chuyện này, vì nàng nghĩ bố sẽ yêu nhiều lắm chứ, vì ngày xưa theo lời mẹ kể bố là con nhà đại gia mà... Nếu vậy bố cũng giống nàng và chị Uyên, chỉ yêu duy nhất một người rồi cưới.

-Ừ! Thời gian thấm thoát trôi qua nhanh quá... Các con giờ đã lớn, đi lấy chồng hết rồi... Đứa nào cũng cao ráo xinh gái, phát triển thành những thiếu nữ xinh đẹp... đã không còn muốn tắm với bố như xưa nữa...

-Ừa! Con vẫn đang tắm với bố đây còn gì ả? –Như quay lại liếc nhìn ông Lý.

-Khà! Khà! Ý bố là không muốn tắm, và thường xuyên như xưa!

-Bây giờ con lấy chồng rồi, với lại lớn thế này tắm với bố người ta cười cho đó ả, đến chị Uyên mà biết chị cũng mắng đó bố ả... -Như dơ một ngón tay lên lắc qua lắc lại.

-Bố biết là như vậy... Nên bố rất cảm ơn con... Hôm nay cảm giác thật hoài niệm... Bố rất tự hào khi có một người con như con... Con đã không ngần ngại mà giúp đỡ bố... -Ông Lý tâm sự.

-Dạ... Có gì đâu ả... Nếu ngực con mà không to thế này, con cũng chẳng ngại mà tắm với bố đâu ả... Hi hi... -Như mỉm cười.

-Mà nhé! Bố không tin lớp 9 ngực con đã to hơn của mẹ đâu! Dù mẹ con có bé nhưng mà cũng vừa tay đó, con gái lớp 9 làm sao to hơn được? –Ông Lý vẫn rất bất ngờ và không mấy tin sự phát triển rất nhanh của con mình. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Thật mà bố... Lớp 8 con đã có ngực rồi ý... Xong nó cứ to lên theo từng tháng luôn ấy ả... Con hỏi mẹ thì mẹ nói con bị dậy thì sớm, nhưng mẹ bảo không sao bố ả... Vì chị Uyên cũng vậy... Mẹ còn bảo là do gen ấy ả!

-Ừ! Bố thấy ngực cái Uyên cũng to... Hóa ra là vậy... -Ông Lý gật gù suy nghĩ.

-Vú chị Uyên to lắm bố ả... Nhưng chị ấy vẫn bé hơn con một chút... Hi hi... -Như tự hào khoe ngực mình to hơn của chị.

-Haizz... Hai cái đứa này... bố cũng không ngờ mấy đứa phát triển lớn thật... Chẳng bù cho mẹ của con...

-Con tưởng cái gì của mẹ bố cũng yêu hết chứ ạ... Hay là bố thích ngực to đúng không??? Á à!!!
-Như cười tủm tỉm quay lại trêu bố.

-Không! Đương nhiên bố vẫn yêu ngực mẹ con... Nhưng... đàn ông mà... Ai chẳng có ước mơ được nhìn thấy một bộ ngực lớn chứ... -Ông Lý đặt hai tay lên thành bồn tắm và ngửa người ra sau. Lúc này con cu của ông đang chĩa về phía lưng Như, chỉ cần con bé lùi lại là sẽ chạm vào.

-Hứ! Có thật là bố chưa thấy bao giờ không ạ? Con không tin!

-Cái con bé này! Đa nghi quá... Như bố đã kể thì bố chỉ yêu mỗi mẹ con từ trước đến nay... nên không thấy bộ ngực nào ngoài mẹ con là đương nhiên... -Ông Lý nói có vẻ khá run rẩy.

-Lúc nãy con cho bố nhìn rồi mà... Hi hi... -Như vừa nói vừa ôm miệng cười khúc khích.

-Ui dào! Có một bên, với lại nhìn được một tí... Chưa đã! Khà! Khà! -Ông Lý thở mạnh và cười lớn, ông nói kiểu nửa đùa nửa thật... dường như ông cũng đã tự biết mình mất nhân tính rồi.

-Bố tham lam nha! -Như cũng xấu hổ, nhưng vì bị Ninh nhồi nhét nhiều thứ bậy bạ vào đầu, những buổi làm tình đầy khẩu đàm cũng khiến nàng đã quen với những câu chuyện kiểu này.

-Nói thì xấu hổ... Nhưng ngày xưa bố có ước mơ được nhìn thấy một bộ ngực lớn ngoài đời đó Khà! Khà! -Ông Lý lại cười lớn với một lồng ngực thở mạnh. Ông tự cảm giác mình là một kẻ cặn bã khi nói bóng nói gió thế này với con gái. Bởi vì ông biết tính của Như, ông biết con bé là đứa thương ông nhất nên lẽ nào ông cảm thấy có cơ hội nào đó có thể thực hiện được ước mơ của mình.

-Àu... Thế mẹ có biết không đó ạ? -Như liếc mắt ra đằng sau, hôm nay nàng thấy rất thú vị khi biết nhiều bí mật về bố.

-Mẹ con đương nhiên là không biết rồi! Khà! Khà! Nói thì nói vậy thôi chứ đến tuổi này rồi, bố cũng đâu còn cơ hội. Vì ngày xưa mẹ con cũng đánh đá lắm, hay ghen rồi kiểm soát bố vì sợ bố ra ngoài cặp kè có cô nào mê một bố thì chết! Khà! Khà! -Ông Lý cười nhiều hơn được mùa.

Tất cả cũng chỉ để che đậy sự vô duyên của mình, ông muốn biến những sự vô duyên đó thành một điều tự nhiên để con bé Như không nghĩ xấu về ông khi ông cũng cảm thấy xấu hổ với con gái nhưng không thể cưỡng lại được câu chuyện dâm dục lúc này.

-Chắc chị Uyên giống tính mẹ đúng không bố? hi hi... -Như nghe từ đánh đá thì nghĩ ngay đến chị mình. Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

-Không con à! Ba đứa con... Cái Uyên, cái Như, cái Thu... Ba đứa con mỗi đứa một tính đúng không nào? Nhưng mẹ con thì có đủ cả... Ương bướng, cứng đầu, đánh đá, thông minh, hay cáu gắt, nhưng đôi lúc cũng rất hiền lành, thực nữ, dễ thương... Và đặc biệt mẹ con cũng rất biết

thông cảm với người khác... Đó là đức tính của con đấy! –Ông Lý cười và đập nhẹ vào cánh tay Như.

-Mẹ định bỏ nhờ! –Như chống tay xuống bồn tắm và nhìn lên trần nhà.

-Ui dào! Bố thì sợ lắm, bà ấy thông minh, bố làm gì bà cũng đoán được, nên là cấm có trai gái linh tinh bên ngoài... Mẹ con kiểm soát bố nhiều lắm... Nhưng có lẽ cũng vì bà ấy yêu bố quá...

-Vâng ạ! Mà mẹ lo cũng đúng thôi ạ... Vì của bố to mà... Hi hi... -Như vừa cười vừa bịt miệng lại vì nàng lại lỡ mồm.

-Cái con bé này! To gì chứ... Bố con mình không nên nói về những điều như vậy đâu.

-Bố cũng nói ngực con to kìa... Blè! –Như lè lưỡi bĩu môi.

-Khà! Khà! Được rồi... Tại bố! Khà khà! –Ông Lý chỉ biết cười, ông luôn đuối lý trước lý lẽ của mấy cô con gái, vì bọn chúng rất giống người mẹ quá cố, không bao giờ chịu nhường ông.

-Mà bố nha! Ngực to hay ngực bé có khác gì nhau đâu chứ... mà bố lại có ước mơ như thế ạ? Như vậy mẹ sẽ không vui đâu ạ... -Như lẩm bẩm. Như thể nàng đang ghen thay mẹ vậy.

-Khác nhau chứ con... Nhìn đã hơn, bóp cũng đã hơn... -Ông Lý thở mạnh, ngày hôm nay ông như trúng thuốc gì vậy toàn nói với con gái những điều hết sức điên rồ.

-Trời ạ... Ngực to hay ngực bé bóp cũng như nhau mà bố... -Như nói rồi dùng hai cánh tay ép ngực mình lại. Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

-Khác chứ con... Con là con gái không hiểu được đâu... -Ông Lý nuốt nước bọt rồi nhìn lên phía trên gần cánh tay của Như, thấp thoáng là một phần ngực trắng mịn của con bé.

-Không khác! Lêu lêu... -Như lại lè lưỡi trêu bố.

-Đâu! Để bố xem nào... Bóp thử là biết! Khà! Khà! –Vừa cười vừa nói. Tim ông Lý đập mạnh, ông không chịu được nữa mà bất ngờ luồn hai tay lên phía trên và bóp ngực Như. Điều này khiến Như giật mình thở mạnh, nhưng nàng không phản kháng, chỉ hơi khép cánh tay lại vì nàng biết tất cả những điều bố nói vừa rồi cũng chỉ muốn được làm thế này... Vì thương bố nên nàng cũng mặc kệ.

Ông Lý thở dốc, chim cứng cứng đờ khi ông đang được bóp ngực Như mà không có chiếc khăn tắm như lần trước. Ông không ngờ mình đã làm trò đồi bại này, mình đã bóp vú con gái... Đầu óc ông choáng váng, ông dịch mông ngồi lại gần và ép con cu cứng đờ của mình vào lưng con bé.

Ông từ từ nhào nặn nhẹ nhàng từng chút một để cảm nhận độ mềm và đàn hồi của vú... Tim ông đập loạn nhịp khi thấy vú con bé rất to không thể vừa bàn tay của mình. Hai đầu ti Như cứng đờ chọc vào lòng bàn tay bố. Ông Lý thở rất mạnh, tim ông như muốn nổ tung, ông rất muốn về đầu ti con bé nhưng ông lại không dám vì như vậy là kích dục rồi.

-Đó... Bố thấy chưa... Có gì khác đâu ạ? -Như đỏ ửng mặt xấu hổ run run nói... Lòng ngực nàng thở rất mạnh khi bố đang bóp ngực mình. Nàng càng xấu hổ hơn khi lúc này nàng cảm nhận được dương vật cương cứng nóng rực của bố đang ép vào lưng mình.

-Ừ! Ừ!... Đúng là không khác... Hờ hờ... -Ông Lý thở mạnh và run rẩy. Ông không thể ngờ con thú hoang trong ông lại làm trò đồi bại kinh khủng thế này... Nhưng thực sự bóp ngực con bé sướng quá, ông chưa bao giờ có cảm giác sướng thế này.

Hóa ra đây là cảm giác được bóp một bộ ngực to sao. Vú con bé đẹp quá, sướng quá... thơm quá... Ông Lý như phát điên, ông vừa bóp vừa không thể tự chủ được mà hẩy hông cho chim chọc vào lưng con bé.

-Bố... Bố bỏ tay ra đi ạ... -Như thở mạnh nói khi thấy bố đang muốn dí chim vào lưng mình. Chắc bố cũng nhịn lâu quá rồi.

-Ừ ừ... -Ông Lý hồi hộp... ông định bỏ ra nhưng nghĩ không còn cơ hội nên ông đánh liều... Ông run run dùng hai ngón tay vệ nhẹ đầu ti Như hai cái rồi bỏ ra.

-Ừ... -Như rùng mình rên nhẹ một cái, hai bố con bỗng rơi vào tình huống khó xử.

-Bố... bố xin lỗi... Ngày xưa mẹ con thích được bố sờ cái đầu đấy lắm... -Ông Lý thở dốc bủn rủn chân tay vì sướng. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Vâng ạ... Chỗ ấy là chỗ nhạy cảm của phụ nữ mà bố... -Như xấu hổ vì nàng cũng đang run lẩy.

-Vậy con thích không?... Ninh nó có hay làm thế không?... -Tim ông Lý đập càng lúc càng mạnh.

-Anh ấy... Có ạ... Nhưng anh ấy không về về như bố đâu ý... -Như ôm miệng cười vì thấy bố hơi vụng về.

-Vậy... Thờ bây giờ bọn con hay làm thế nào?... Ngày xưa trò gì bố cũng biết đó... Khà! Khà! -Ông Lý há hốc mồm vừa thở vừa cười và nhìn chăm chăm vào tấm lưng ngọc ngà của Như.

-Con cũng chẳng biết được... -Như đáp ứng vì nàng đang rất xấu hổ, nàng vừa nói xong thì ông Lý lại luôn tay lên.

-Như thế này đúng không con? Hờ hờ... -Ông Lý lại ôm Như và đưa tay lên bóp vú con bé. Ông dùng ngón tay gầy qua gầy lại.

-Um... Ừm... -Như nhắm mắt lại khẽ rên, nàng nắm chặt bàn tay lại vì tê và buồn.

-Ting! Ting! Ting! Ting! Ting! –Bỗng tiếng điện thoại reo lên khiến hai bố con giật mình, Như cầm điện thoại lên hóa ra là Ninh đang gọi.

-Anh Ninh gọi bố ạ... -Như nói và quay sang nhìn bố.

-Thôi... Cũng muộn rồi con... Chúng ta đi kéo lại muộn giờ... -Ông Lý xấu hổ đứng dậy trước và đi ra xả nước. Như tắt chuông và đặt lại máy xuống cái kệ cạnh đó. Nàng xấu hổ mở to mắt khi thấy dương vật bố cứng lên cực đại, nó vươn cao ngạo nghễ và trông rất gân guốc.... Nàng thở mạnh, hóa ra ngày xưa mẹ chết mê chết mệt vì thứ đó.

-Vâng ạ... Nhưng... bố có sao không đó ạ? –Như chỉ vào chim ông Lý và nói với gương mặt đỏ ửng.... Nàng nghĩ đến căn bệnh của bố mà chị Uyên nói lại thấy lo lắng.

-Bố... Bố xin lỗi... Tại lâu quá rồi... nên bố không kiềm chế được... -Ông Lý cười ngại và xấu hổ quay người vào trong tường rồi xả nước làm trôi bọt trên người.

-Bố chú ý giữ sức khỏe nha... -Như nói với gương mặt lo lắng, nàng cũng không trách bố vì nàng rất hiểu và thông cảm cho bố mình. Như từ từ đứng dậy khỏi bồn, nàng vẫn xấu hổ phải dùng hai tay che ngực. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Trong một giây phút ngắn ngủi ông Lý mở to mắt khi liếc thấy bướm con gái mình... Nó là cái bướm đẹp nhất ông từng thấy, chỉ một giây phút thôi ông cũng đủ thấy chùm lông bướm lơ thơ của Như, nó mọc không nhiều lắm nên ông dễ dàng nhìn thấy bướm của con bé... Một mu bướm khẽ căng lên, trông nó trắng hồng đến khó tin. Xung quanh là lớp bọt sữa tắm trông cực kỳ kích thích.

Ông Lý vội vàng xả nước và không dám nhìn vào cơ thể con gái nữa vì chim ông đã căng và khó chịu lắm rồi, ông lau người rồi ôm quần áo chạy ra ngoài... Tâm 20 phút sau, hai bố con đã chuẩn bị xong và cùng đi ra xe với tâm trạng khá ái ngại...

Nhưng chỉ một lúc sau ông Lý và Như đã nói chuyện như chưa có gì xảy ra. Vì với quan điểm của Như, nàng coi đó là điều bình

thường... Bởi vì chưa có gì đi quá giới hạn. Còn ông Lý đến lúc này tim ông vẫn đập mạnh, chân vẫn run vì ông đã được trực tiếp bóp vú con bé... Một cảm giác ông không bao giờ có thể quên.

.... Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

Ba mươi phút trước tại nhà ông Lưu...

-Uyên ơi! Hôm nay em rảnh chứ? –Phi đứng thay đồ tại phòng quần áo nói vọng ra với vợ.

-Có việc gì thế anh? –Uyên vừa tắm xong, nàng đang ngồi tô son tại bàn trang điểm.

-Tính ra hôm nay bọn anh đi ăn với đối tác...

-Vâng... Bị hoãn à anh? –Uyên lo lắng liếc nhìn chồng.

-Không! Không hoãn! Hôm nay bên đối tác họ nói muốn tất cả mọi người trong gia đình cùng tham gia em à... -Phi nói xong thì Uyên cau mày lại lo lắng và không nói gì, nàng hồi hộp và có chút lo ngại khi mọi chuyện không diễn ra đúng kế hoạch.

-Đây là cơ hội tốt để gia tăng tình cảm với phía đối tác! Em đi cùng anh nhé! –Phi mỉm cười quay ra nhìn Uyên. Thấy cô ấy đã mặc sẵn váy và đang tô son, Phi tưởng vợ mình đã biết rồi.

-Nhưng... -Uyên ấp úng và rất khó xử.

-Cả Như và bố Lý cũng đi mà em? Em có việc gì bận sao? –Mặt Phi có chút buồn bã.

-Em... Vâng ạ! Em có hẹn với bạn... Hôm nay là... sinh nhật nó... -Uyên rất ngại khi phải nói dối chồng, nhưng vì chuyến đi du lịch với bố Lý nàng đành từ chối chồng ngày hôm nay.

-Ai vậy em? Bữa tiệc hôm nay với đối tác cũng khá quan trọng, hay em mua quà cho bạn rồi đi với anh... được không? –Phi quay sang nhìn Uyên với ánh mắt triu mến, vì anh rất muốn cả gia đình cùng đi ngày hôm nay, việc Uyên từ chối cũng rất hiếm nên Phi cảm thấy hơi lạ.

-Cái Nhung ý anh, nó vừa mới từ Mỹ về đây để tổ chức sinh nhật... Nên... hôm nay... anh cho em ra chỗ nó nhé! –Uyên nói và không dám nhìn vào mắt chồng vì áy náy. Nàng thấy Phi không nói gì, có lẽ anh ấy tức rồi, vì cũng chẳng mấy khi anh ấy mời nàng đi ăn cùng đối tác thế này, chắc hẳn đây cũng vì công việc, thể diện của anh ấy... Nhưng thực sự lúc này nàng không thể đi được.

-Anh... Anh cho em đi nhé! –Uyên đứng dậy, nàng chấp tay ở trước bụng nhìn Phi trong phòng quần áo.

-Ừ! –Mặt Phi trở nên lạnh lùng và có chút buồn bã... Anh thất lại cái cà vạt của mình với bàn tay gân guốc. Hai má của Phi nổi cục như thể anh đang nín nhịn sự thất vọng này vậy. Nhưng vì sinh

nhật bạn vợ, lại còn từ Mỹ về đây làm sinh nhật nên anh cũng không muốn mang tiếng xấu với bạn bè của Uyên. Vì vậy Phi đành đồng ý trong tâm trạng khó chịu.

Phi liếc ra đằng sau, anh thấy vợ mặc một bộ váy cũng khá kín đáo nên anh cũng cảm thấy dễ thở hơn một chút, tuy vậy đây là một bộ váy rất đẹp... nó bó sát vào cơ thể Uyên nhìn rõ ba vòng cùng với những đường cong tuyệt mỹ của nàng. Hôm nay cô ấy cũng đánh loại son đỏ hơn thường ngày nữa. Đi sinh nhật bạn có cần thiết đẹp như vậy không? Là người đa nghi và hay ghen Phi luôn có những dự cảm của riêng mình.

-Anh không được giận em đâu đó... Em sẽ về sớm... Hay em ra đó một lát rồi về chỗ anh nha! –Uyên nhú lông mày lại nói vì nàng biết Phi đang giận rồi. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Không cần đâu! Đến muộn là không tôn trọng đối tác! Em cứ về nhà luôn đi, anh sẽ báo em ốm... -Phi nói và không thèm nhìn Uyên. Anh xịt nước hoa xong đi thẳng ra ngoài cửa.

Uyên đứng trong nhà với gương mặt buồn bã... Nàng đi ra ban công, thấy xe đã di chuyển, nàng liền nhắn tin cho lão Quang... “Anh đón em đi...”. Sau đó Uyên thở dài và ngồi xuống giường. Nếu không vì bố Lý thì hôm nay nàng cũng chẳng đồng ý đi ăn tối với lão Quang. Để rồi phải lỡ một cuộc hẹn với chồng. Đã vậy còn phải nói dối anh ấy nữa. Nàng cảm thấy thực sự áy náy.

...15 Phút sau ... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Tay Quang đích thân lái con xe Cadillac đen xì của mình đến đón Uyên vì hẳn ta và Uyên muốn cuộc hẹn hò này phải bí mật nên không cần tài xế. Uyên đeo khẩu trang đi ra ngoài, nàng xỏ đôi guốc hàng hiệu, cao tầm 10 phân và bước ra khỏi cổng.

Uyên đi bộ lên phía trên một đoạn thì thấy xe tay Quang đang đỗ một chỗ rất kín. Chiếc cửa tự động mở ra khi thấy Uyên tới, Uyên từ từ bước lên xe trước sự phấn khởi của tay Quang.

-Hôm nay em đẹp quá! –Tay Quang mặc vest trắng trông rất lịch sự. Hắn ta liếc môi khi thấy Uyên đang ngồi trên xe mình, quả là một hình ảnh hiếm thấy.

-Anh đi nhanh đi, lát nữa em phải về sớm đó! –Uyên không thèm nhìn lão Quang, nàng cau mày nhìn về phía trước.

-Được rồi! Được rồi! Theo ý của tình yêu nhé! –Tay Quang nói và phóng xe vào con phố đông đúc.

-Em đã nói với anh đừng gọi em như vậy! –Uyên cảm thấy khó chịu khi tay Quang gọi nàng như thế.

-Ồ! Anh xin lỗi! Hê hê... Anh sẽ rút kinh nghiệm! –Tay Quang cười nói và liên tục liếc nhìn sang Uyên, hắn ta mở to đôi mắt háu hức nhìn vào ngực và đùi Uyên sau đó lại liếc lên nhìn gương mặt xinh đẹp và đôi môi đỏ của nàng... như thể hắn muốn lao đến luôn vậy.

-Mà chúng ta đi ăn ở đâu vậy anh? –Uyên nhún lông mày lại không thèm chấp cái tên sở khanh hết sức vô duyên này. Lão ta luôn tỏ ra tự tin thái quá nên khiến Uyên thấy dị ứng.

-Em yên tâm! Hôm nay chúng ta ăn ở nhà hàng Á Rập ngon nhất Hà Nội! Anh đã bao trọn nhà hàng nên sẽ không có ai làm phiền chúng ta! Em yên tâm nhé Uyên! –Lão Quang cười nhếch mép và khoe khoang độ chơi của mình.

-Nhà hàng Dubai Arab ở tầng 20 khách sạn Dubai đó à anh? –Uyên cau mày lại khi biết đó là một cái khách sạn. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Ừ! Đúng rồi! Ha ha! –Lão Quang cười lớn chữa què vì mấy nơi sang trọng Uyên đều biết hết.

-Anh đừng có nghĩ đến mấy chuyện linh tinh nhé! Em chỉ đi ăn với anh thôi, em không giống mấy đứa khác đâu! –Uyên cau mày và khoanh tay lại, nàng luôn thẳng tính khiến lão Quang chỉ biết cười ngại.

-Ừ! Ui dòi! Em yên tâm! Anh em mình chỉ đi ăn thôi! Anh đảm bảo! –Lão Quang cười sượng khi Uyên biết đó là khách sạn nhưng vẫn không từ chối. Nhưng lão ta phải công nhận Uyên là một cô gái cực kỳ khó tiếp cận. Không giống với bất kể ai mà lão từng gặp.

-Đầu óc anh đó, em biết thừa anh muốn cái gì... Suốt ngày chỉ đi lừa con gái nhà lành vào tròng! Anh bỏ cái thói đấy đi kéo nghiệp đó! –Uyên cau mày nói thẳng vào mặt tay Quang.

-Hê hê! Toàn tin đồn vớ vẩn thôi em... Em đừng để ý làm gì! Đối với em anh không bao giờ có sạn trong đầu! Nên em yên tâm nhé! Anh đảm bảo với em ăn xong anh đưa em về luôn! Hê hê! –Tay Quang cười ngại, chỉ có Uyên dám nói vậy với lão... Nhưng chính vì vậy hắn ta mới chết mê chết mệt Uyên từ tính cách cho đến ngoại hình.

Uyên thở dài... Nàng tự nhiên nhớ đến mấy đứa trong công ty đồn lão Quang là tay săn gái khét tiếng, lão còn có biệt danh là “thần địt”. Uyên khẽ cười vì cái biệt danh buồn cười quá, nàng chỉ hơi mỉm cười một chút rồi lại cau mày khó chịu. Nếu không phải chỗ này cách xa chỗ ăn của anh Phi thì có lẽ nàng sẽ yêu cầu đổi địa điểm rồi.

Lái xe khoảng 30 phút, tay Quang dừng xe tại cửa khách sạn, nhân viên khách sạn chạy ra đón tiếp nồng nhiệt vì có lẽ họ đã quen với chiếc xe này rồi. Vì lần nào tay Quang cũng tip cho nhân viên rất nhiều tiền.

Uyên đeo khẩu trang và một chiếc kính đen cho yên tâm. Sau khi tip vài triệu cho nhân viên, tay Quang chạy từ bên kia sang mở cửa xe cho Uyên và đỡ tay nàng xuống, Uyên hơi ngại nhưng hấn ta cũng lịch thiệp đầy chữ, thấy vậy Uyên cũng đưa tay cho lão Quang nắm và bước xuống xe. Vừa xuống xe Uyên đã gạt tay lão Quang rồi đi vào trong.

Đám nhân viên ở đó mắt tròn mắt dẹt nhìn nhau vì thấy hôm nay lão Quang này đưa đến một mỹ nữ đẹp quá... Mặc dù không thấy mặt nhưng với chiều cao thế kia chắc chắn là một cực phẩm sắc đẹp rồi. Mấy nhân viên đứng ở cửa nhìn nhau rồi liếc theo bộ mông cong của Uyên và chúng thậm nghĩ nếu sau này giàu nhất định sẽ muốn được như lão Quang.

.... Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

Trên tầng 20 của khách sạn, tiếng nhạc du dương nhẹ nhàng phát ra từ sân khấu của nhà hàng. Hàng ghế cuối cùng chỉ có duy nhất hai khách vip đang ngồi đó là lão Quang và Uyên cùng với rất nhiều món ăn mang phong cách Ả rập được bày biện cực kỳ sang trọng. Phía dưới là những con phố tràn ngập ánh đèn xe của đường phố Hà Nội... Phải nói đây là một chỗ ngồi xứng đáng triệu đô.

-Lạch cạch! Lạch cạch! –Tiếng dao đĩa vang lên cùng với âm thanh du dương của nhà hàng, Uyên không nói một câu nào vì nàng đang nghĩ đến chồng mình, lúc này chắc hẳn anh ấy đang rất khó xử với đối tác. Nghe nói đây là những đối tác rất quan trọng ở Châu Âu. Hmm... Tại sao họ lại muốn cả gia đình cùng đi đúng ngày hôm nay chứ.

-Em với Phi yêu nhau được bao lâu thì cưới? –Lão Quang thấy ái ngại liền lên tiếng trước, hấn vừa ăn vừa nhìn Uyên cười triu mến.

-Khoảng 3 năm anh ạ! –Uyên ăn từng miếng nhỏ, sau đó lại nhìn xuống phía dưới đường như thể nàng muốn về lắm rồi. Nàng liếc nhìn đồng hồ liên tục, bởi vì nàng nói chỉ đi ăn với lão ta đúng một tiếng... Mà ngồi một lúc rồi mới có 10 phút trôi qua.

-Bọn em đúng một cặp trời sinh, vợ thông minh, xinh đẹp, chồng tài giỏi hơn người! Nào! Chúng ta nâng ly chúc mừng cho cặp trời sinh này nào Hà Hà Hà!!! –Tay Quang cầm ly rượu lên để cụng với Uyên. Uyên thở dài nàng cũng miễn cưỡng cầm lên và cạch một cái. Chả hiểu mấy đứa

con gái thích hấn ta điếm gì, ăn nói thì nhạt nhẽo chẳng có chút gì thú vị... Biết gì về chồng người ta mà nịnh hót chứ.

-Ồ kìa! Em uống một chút đi chứ... Khó khăn lắm anh mới mời được em đi ăn, nể mặt anh uống xuống một chút đi! Nào! Uống đi! Champagne thôi mà! –Lão Quang cười nham hiểm. Uyên thở dài, nằng cầm ly rượu tu gần một nửa vì nể mặt lão, dù gì cũng chỉ là champagne nên nàng cũng không thể say được.

-Thế nào em? Ngon chứ? –Lão Quang chống tay lên bàn tròn to mắt nhìn Uyên như muốn ăn tươi nuốt sống nàng vậy, hấn nuốt nước bọt nhìn xuống cặp vú to của nàng ẩn sau lớp áo váy.

-Champagne Henri Giraud đúng không anh? –Uyên mím môi lại và nhìn lão Quang.

-Chính xác! Quá tuyệt vời! Không hổ danh là con gái bố Lý, con dâu nhà chủ tịch Lưu! Anh thấy em rất sành rượu đó! Ha ha ha –Tay Quang vỗ tay “Tét” một cái để tán thưởng sự hiểu biết của Uyên. Telegram tác giả: tieuthuyetfamimi

-Thôi đi cha nội, loại vang này nhà bố em nhiều lắm... Dễ đoán mà! –Uyên thở dài rồi lại nhìn xuống đường, không biết bao giờ mới được về đây. Chỗ này nhạt nhẽo hết sức.

-Vậy à! Hề hề... Thôi em ăn đi, ăn một chút vào... toàn những món thượng hạng ở Dubai đấy! –Tay Quang hơi ngại khi cảm thấy bản thân chưa đủ “Wow” với Uyên vì dù gì nàng cũng là con gái nhà giàu, nên có lẽ những thứ sang trọng nhất ở đất Hà Nội này cô ấy đều biết rồi.

-Anh ăn đi, em thấy hơi no rồi! –Uyên liếc lão Quang thấy lão cười ngại nên nàng không muốn bóc mẽ hấn nữa kéo hấn lại mắt hết tự trọng. Những món thế này nàng ăn mãi rồi cũng chán... Thực sự lão ta chẳng có gì cuốn hút cả đối với nàng. Uyên lại liếc nhìn lão một cái nữa và nghĩ liệu mình có hơi quá đáng không... Dù gì hấn cũng rất hết lòng với mình.

-Ừ! Hà Hà... Hôm nay anh vui quá! Được rủ em đi chơi là điếm phúc cả đời anh! –Tay Quang cười nhạt, hấn ta cảm thấy bẽ mặt khi thấy mình kém cạnh hơn Uyên. Có lẽ lão đã trào cao quá chăng? Ngồi trước mặt hấn là Uyên con gái ông Lý không kể đến chức vụ thì ông Lý là trùm bất

động sản ở đất Hà Nội. Và là con dâu nhà ông Lưu chủ tịch một tập đoàn đá quý lớn nhất cả nước chứ không phải là cô gái bình thường nào khác.

Mặc dù hẳn ta cũng rất giàu có và là tay chơi có tiếng nhưng khi đứng trước Uyên hẳn cảm giác mình không được cuốn hút cho lắm nên hẳn có chút không hài lòng... Nhưng hẳn vẫn mở cờ trong bụng khi Uyên đã uống một ngụm vang vào bụng.

Bởi vì trước đó, hẳn ta đã dúi cho tên nhân viên phục vụ ở đó số tiền lớn để hẳn bôi một thứ chất lạ không mùi không vị lên miệng cốc của riêng Uyên. Đó chính là hỗn hợp thuốc kích dục cộng thuốc mê cực kỳ hiếm có mà lão Quang đã dùng với rất nhiều cô gái nhà lành. Bởi vì hẳn tin rằng chỉ cần ngủ với hẳn một đêm, đôi phương sẽ không bao giờ quên được hẳn... Bởi cái danh “thần địt” không phải là hư danh.

Loại thuốc này là loại cực kỳ đắt tiền chỉ có khối nhà giàu mới có thể sở hữu. Nó khiến nạn nhân cảm thấy mê man bất tỉnh nhưng vẫn có một chút ý thức, vẫn biết người bên cạnh mình là ai... Kèm theo đó là cảm giác khoan khoái rạo rực phát điên và muốn làm tình ngay lập tức...

Từ lúc Uyên uống đến giờ là 10 phút, mà loại thuốc này phải mất khoảng 30 phút mới có tác dụng, bởi vì nó sẽ đánh lừa cảm giác người bị chuốc thuốc rằng họ đang say vì rượu nặng chứ không phải do đặc tính của thuốc. Nó khác hẳn với mấy loại thuốc rẻ tiền khác. Chỉ cần Uyên chạm môi vào miệng cốc và uống một ngụm duy nhất là tay Quang đã đạt được ý đồ của mình.

-Phi nhà em giỏi thật đấy! Mấy nữa làm chủ tịch một tập đoàn lớn rồi nhỉ? –Tay Quang nhìn Uyên cười. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Em cũng không rõ nữa, chuyện kinh doanh của gia đình em không tham gia anh ạ... -Uyên trả lời câu nào đều khiến lão Quang đi vào ngõ cụt câu đó, bởi vì nàng không thích nói chuyện nên mới trả lời như vậy.

-Ha ha... Anh không biết Uyên sẽ làm cùng anh đến bao giờ, anh hy vọng sẽ được nhìn thấy em hàng ngày... Ha ha... Phải nói em là gương mặt đại diện của công ty anh, đây là một điều anh cực kỳ tự hào đấy em! Ha ha... -Tay Quang như hết chuyện chẳng biết nói chủ đề gì với Uyên lúc này. Bởi vì hẳn ta cũng khá run khi ngồi trước một cực phẩm nhan sắc như Uyên.

-À Mà dạo này chú Lý khỏe chứ em? –Tay Quang thấy Uyên không nói gì liền tiếp tục chuyển chủ đề.

-Bố em vẫn khỏe! À... Sắp tới chuyện em xin nghỉ, anh đã sắp xếp được người làm thay em chưa anh? –Uyên khá tập chung cho câu hỏi của mình nên không để ý mà cầm ly rượu lên uống thêm một ngụm nữa.

-Anh nói thật, anh không muốn gây khó dễ với Uyên, chỉ là anh muốn em đi ăn tối với anh một bữa, hai anh em ngồi tâm sự nói chuyện chứ việc em xin nghỉ nó quá đơn giản, có anh làm hết cho em rồi đừng lo! Ha! Ha! –Tay Quang tỏ ra rất hào sảng. Hắn nở mũi cười trông rất biến thái.

-Vâng! Em cảm ơn anh! –Uyên thở dài và tiếp tục nhìn xuống đường với gương mặt đỏ ửng nóng dần lên.

-Nào! Vậy anh chúc em và bố sẽ có một chuyến du lịch tuyệt vời! –Tay Quang tiếp tục cầm ly rượu lên để cạch với Uyên. Uyên không nói gì, nàng mím môi lại khẽ cười và nhìn tay Quang, kể ra hắn cũng không đáng ghét như lời đồn, cũng biết cam chịu đấy chứ.

Bị Uyên bơ mấy lần mà vẫn rất cố gắng nói chuyện, hắn khiến Uyên có cảm giác hắn thích nàng cực kỳ. Vì dù gì hắn ta cũng là tổng giám đốc, hắn sẵn sàng bỏ đi cái tôi của mình để làm Uyên vui. Kể ra hắn ta cũng khá dễ chịu đấy chứ... vì hóa ra hắn gây khó dễ cho Uyên chỉ vì muốn đi ăn một bữa với nàng. Uyên thở dài với đôi má ửng hồng, sau đó nàng hé đôi môi đỏ uống hết ly rượu thay cho lời cảm ơn của nàng.

-Ui trời! Em uống vậy say đó! Loại vang này nặng lắm! –Tay Quang thấy Uyên uống hết liền giả dờ để hợp lý hóa việc mê man sắp tới của Uyên, vì hắn nghĩ nếu uống ít mà Uyên cảm thấy buồn ngủ thì vô lý quá. Vì vậy hắn phải chuẩn bị một loại vang nặng cho bữa tiệc ngày hôm nay.

-Vang này em cũng hay uống ở nhà... Bình thường mà anh... -Uyên đỏ ửng mặt dờ ly rượu lên nhìn. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Không! Loại này là loại mới tinh, loại anh đặt riêng đấy, riêng Uyên anh phải gọi loại rượu nào ngon nhất xịn nhất, và được thiết kế nồng độ riêng mới sánh được với em! –Tay Quang nói và liếc xuống cặp vú của Uyên. Hắn nuốt nước bọt ừng ực khi thấy hai má Uyên đỏ dần lên.

-Trời ạ! Sao anh không nói sớm? –Uyên cau mày lại, lúc này nàng mới cảm giác thấy hơi phê phê thật, nhưng cũng rất sảng khoái.

-Nhưng anh thấy em có tử lượng cao phết còn gì, bình thường uống một ly đầy như thế nhiều người say rồi đó! –Tay Quang nheo đôi mắt đầy nếp nhăn của mình lại nhìn phản ứng của Uyên. Cũng may hắn đã rào trước nếu không Uyên sẽ nghi ngờ mất.

-Hmmm.... –Uyên bắt đầu thở dài, nàng vuốt mái tóc dài của mình ra sau và nhìn tay Quang với gương mặt đỏ ửng. Đôi mắt to của nàng khẽ trùng xuống, cảm giác lúc này thật lạ, chưa bao giờ Uyên trải qua cảm giác say rượu kiểu này, cơ thể nàng bỗng râm ran rạo rực khó tả, cảm giác rất “lên”. Nhưng đó vẫn chỉ là cảm giác say rượu đơn thuần nên Uyên không hề nhận ra mình đã bị dính thuốc kích dục.

-Đấy! Đấy! Anh nói rồi! Rượu này say lắm đấy! Em có sao không? –Lão Quang tỏ vẻ lo lắng nhưng trong bụng lại mở cờ.

-Em không sao... -Uyên lại vuốt tóc và liếc nhìn ra ngoài cửa sổ, tự nhiên nàng thấy tâm trạng khoan khoái vô cùng, cơ thể rạo rực, hai đầu ti cứng đờ trong chiếc áo lót.

-Tửu lượng em thật là tuyệt vời! Ha ha! Hôm nay anh rất có hứng! Hay ta làm thêm một ly nữa rồi anh đưa em về nhé! –Tay Quang cười lớn vang khắp phòng tiệc. Hắn ta thoải mái như vậy là vì trong phòng tiệc không có bất kể một ai kể cả nhân viên nên chỗ này như nhà của hắn ta vậy.

-Vâng... Cũng được anh ạ... -Uyên lại vuốt mái tóc dài của mình thêm một lần nữa, đây là biểu hiện rạo rực của một cô gái, và tay Quang đã nhìn thấu nên mới mời nàng uống thêm một ly. Và Uyên cũng không hiểu sao lại đồng ý, nhưng cảm giác này thật tuyệt, nó khiến nàng rất hưng phấn.

Tay Quang rót rượu vào ly của Uyên, Uyên nhìn tay Quang chăm chăm, bất chợt nàng nhìn vào cánh tay và cơ thể to đạp của hắn... Nàng không thể ngờ ngày xưa đã có lần nàng sẽ nghĩ cho hắn ta một cơ hội, vì cái gì chứ... Vì thiếu thốn sao? Hay vì nàng tức giận chồng mình đã quá bỏ rơi cảm xúc của nàng? Hay nàng tò mò vì biệt danh “thần địt” của hắn?... Ha ha thật nực cười, tại sao lại gọi là thần địt chứ... Uyên lúc này đã ngất thuốc, nàng cứ suy nghĩ vu vơ linh tinh thật khó tả.

-Nào! Cụng ly! –Hai chiếc ly chạm vào nhau kêu “keng” một cái, tay Quang một hơi tu hết, Uyên cũng vậy, nàng không hiểu sao lúc này lại thích uống rượu vang đến thế. Nhưng nàng không hề biết tất cả cảm giác đó đều do loại thuốc kích dục kia gây ra.

-Ha ha ha Vui quá! Cảm ơn em rất nhiều! Bữa tối thật sự rất vui! –Tay Quang nói và lắc đầu một vòng theo thói quen. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Hmm... -Uyên thở dài và nhìn tay Quang, nàng mỉm cười rồi nhìn ra ngoài trời. Sau đó lại liếc nhìn tay Quang một lần nữa, cơ thể hắn ta trông thật rắn rỏi, những vùng cơ bắp hiện lên trong chiếc áo sơ mi khiến nàng cảm thấy có chút xấu hổ. Lúc này lồng ngực Uyên đã thở mạnh hơn. nàng cảm thấy cảm xúc lúc này thật khó tả, chưa bao giờ nàng có cảm xúc kỳ lạ như vậy. Tâm trạng thật rối bời không phương hướng.

-Ta làm một ly nữa em nhé! –Tay Quang tiếp tục gạ gẫm.

-Thôi anh ạ... Em thấy hơi say rồi! –Uyên ôm một cánh tay của mình như thể nàng đang bị lạnh vậy. Nàng và tay Quang nhìn nhau khoảng 2 giây, ánh mắt nàng dành cho tay Quang đã dễ chịu hơn trước. Thấy ngại nên Uyên lại quay mặt đi chỗ khác. Tại sao lại ngại như thế chứ... Bình thường nàng rất tự tin với hắn mà.

-Hình như trong này hơi lạnh, chắc nhân viên bật điều hòa lạnh sâu quá, mà bọn này chạy đâu hết rồi! –Tay Quang đứng dậy giả vờ ngó nghiêng và cởi chiếc áo vest của mình ra đi tới chỗ Uyên.

-Uyên! Em có lạnh không? –Sau đó hắn cúi xuống ân cần hỏi Uyên.

-Em... -Uyên không biết nói gì, nàng lại thờ dài, thực ra nàng đang thấy rạo rực hơn là lạnh. Bình thường thuốc kích dục sẽ khiến cơ thể bị nóng rực lên nhưng riêng loại thuốc này lại không có phản ứng phụ như vậy.

-Anh thấy lạnh lắm! Đây! Em khoác áo của anh đi! –Tay Quang cầm chiếc áo vest của mình khoác lên vai cho Uyên rồi kéo ghế ngồi cạnh nàng. Đúng y bài thường thấy của hắn.

-Em đỡ lạnh chưa? –Tay Quang ngồi xuống cạnh Uyên và đưa một tay sang khoác nhẹ lên ghế Uyên.

-Em... cảm ơn... -Uyên thờ mạnh, nàng liếc nhìn tay Quang rồi lại quay đi, ánh mắt nàng tỏ ra ái ngại vô cùng. Nàng cũng không hiểu sao lại vậy nữa... Cảm giác này thật khó tả, nhưng hắn ta cũng biết quan tâm đấy chứ. Telegram tác giả: tieuthuyetfafaamimi

-Hôm nay em vui không? –Lúc này tay Quang đã nhỏ giọng hơn để tỏ ra mình là người ấm áp, vì lúc này hắn biết Uyên đã dính thuốc kích dục rồi. Hắn sẽ lợi dụng đặc tính của thuốc để tán tỉnh Uyên.

-Vâng... -Uyên thờ rất mạnh và không dám quay lại nhìn.

-Em này! Trên mặt em dính cái gì đó, để anh lấy cho... -Thấy tay Quang nói vậy Uyên liền quay lại.

-Đâu anh, anh lấy hộ em... -Uyên quay lại khẽ hướng gương mặt xinh xắn của mình lên. Lúc này tay Quang mới nhìn rõ làn da mịn màng trẻ trung, và gương mặt hết sức xinh đẹp của nàng.

Hắn ta run run đưa tay vòng sang phía bên kia giả vờ lấy cái gì đó trên má của Uyên. Lúc này mặt Uyên và mặt tay Quang rất sát nhau... Tay Quang sờ má Uyên và hai người nhìn nhau, Uyên cũng không hiểu sao lại nhìn hắn nữa, cái cảm giác ân cần này khiến nàng thấy rất khó tả. Tay Quang nhìn xuống đôi môi đỏ của Uyên rồi bắt ngờ hắn lao tới hôn nàng.

-Chụt... Ừm... Chụt... chụt... -Hắn ta hôn vào đôi môi đỏ của Uyên, làm được việc này khiến tim hắn đập mạnh như trống trận. Mới đầu Uyên giật mình mím môi lại, nhưng lúc này nàng cũng há miệng ra, hai người hôn nhau một lúc. Lão Quang đưa tay ôm ra sau gáy Uyên và kéo lại, còn bàn tay thon dài của Uyên đang đặt lên bộ ngực săn chắc của lão Quang.

-Chụt... Chụt... -Tay Quang hôn rất giỏi, hắn ta mút lưỡi Uyên chùn chụt, Uyên cũng vậy, cơ thể rạo rực của nàng không thể cưỡng lại được tình huống này, nàng há miệng ra cho hắn ta hôn và đưa lưỡi ra ngoài để cho lão ta mút.

-Ừm... -Hôn một lúc, tay Quang đưa tay xuống sờ vú Uyên.

-Không! Hahh.... Hahh.... -Uyên thở dốc nhìn tay Quang, lão Quang cũng vậy, hắn ta thở rất mạnh, chim cứng cứng đơ trong quần vì hắn ta không thể tin mình vừa được hôn Uyên.

-Anh xin lỗi... Anh không cố ý làm vậy... -Tay Quang nhắm mắt lại giả dờ xin lỗi.

-Em đi về đây... -Uyên thở dốc và đứng dậy, nàng không hiểu sao lại hôn lão ta nữa... Thật điên rồ, nàng lao đảo đi về phía cửa thang máy... Uyên thấy hơi hận vô cùng... Cơ thể nàng loạng choạng dựa tay vào tường vì lượng thuốc mê đã ngấm sâu rồi. Thấy vậy lão Quang đứng dậy chạy tới.

-Em có sao không? Để anh đưa em về nghỉ... -Tay Quang đỡ tay Uyên và cười thầm trong lòng. Còn Uyên lúc này cảm giác chân tay rất bủn rủn, cơ thể không còn sức lực, đầu óc thì mơ hồ không suy nghĩ được gì... cơ thể rạo rực rất khó tả... Uyên tưởng mình bị say rượu nhưng thực ra nó là tác dụng của loại thuốc kích dục kia.

Tay Quang ôm eo Uyên và đỡ nàng đến thang máy, sau đó hắn vẫy tay với tên nhân viên ở đó, hắn ta chạy tới rất nhanh và đưa cho tay Quang một cái thẻ Master Key của phòng Vip. Trông hắn rất nhanh nhẹn, như thể hắn đã quá quen với những tình huống này rồi.

Bước vào thang máy, Uyên dựa người vào thang máy và thở dốc vì hưng phấn... Lúc này thuốc kích dục đã ngấm rất sâu... Nàng mím môi lại nhìn mọi thứ rất mơ hồ... Chỉ biết thang máy đang di chuyển nhưng không biết đi lên hay đi xuống... Vì khách sạn này cao 45 tầng.

Tay Quang cũng vậy, hắn ta thở càng lúc càng mạnh vì hồi hộp, tay hắn đang ôm eo Uyên để đỡ nàng. Trông Uyên cao hơn hắn lão Quang vì lúc này nàng đang đi guốc. Lão Quang sung sướng tròn mắt nhìn lên gương mặt xinh đẹp của Uyên và đôi môi đỏ tươi của nàng...

Tay Quang không chịu được nữa, hắn lợi dụng lúc này để ôm Uyên. Hắn kéo Uyên lại và rướn lên để hôn nàng... “Ừm... ừm... Đừng anh... Ừm...” Uyên đã cố cưỡng lại nhưng cơ thể nàng khó chịu quá... Lúc sau, Uyên cũng há miệng hôn lại... “Ừm... ừm... Chụt! Chụt! Chụt!” Hai người hôn nhau rất sâu...

Tay Quang hứng lắm rồi, hấn ôm chặt Uyên và hẩy chim vào mu bướm Uyên liên tục, hấn vừa hẩy vừa đưa tay bóp ngực Uyên... “Hớ!” Hấn gồng người lên vì sướng khi vừa được hôn Uyên vừa được bóp vú nàng. Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

-Um... um... um... -Uyên khẽ rên nhẹ, đôi mắt nàng nhắm lại và hôn nhau điên cuồng với lão Quang trong thang máy. Nàng cũng hưng phấn lắm rồi, nàng không thể chịu được nữa, mà cũng chẳng nghĩ được gì lúc này. Cảm giác mê man kinh khủng.

-Chụt! chụt! chụt! –Tay Quang hôn Uyên như điên, vừa hôn hấn vừa bóp vú Uyên bên ngoài lớp áo. Bộ ngực mà hấn đã ao ước bấy lâu nay.

Đây là lần đầu tiên hấn ta được bóp ngực Uyên. Hấn thấy rất bất ngờ khi ngực Uyên rất to, vì bình thường hấn đoán cô ấy dùng áo lót độn nên mới to vậy, nhưng không phải, vì đây là loại áo lót mỏng. Mặc dù cách hai lớp áo nhưng lão Quang vẫn cảm nhận rất rõ độ to, độ mềm và độ đàn hồi của vú Uyên.

-Chụt! Chụt! Chụt! Um... um... -Tay Quang và Uyên hôn nhau cuồng nhiệt trong thang máy, hấn vừa hôn vừa rướn người lên nhấp hồng ấn con cu cứng đơ của mình chọc vào bướm Uyên. Bên trên tay hấn không ngừng bóp vú Uyên mà Uyên cũng để im cho hấn bóp. Sau đó hấn rờ một tay ra sau để bóp mông Uyên, bộ mông vừa to vừa cong lại rất săn chắc đàn hồi. Tay Quang sướng phát điên, đây là bộ mông mà hấn chỉ được ngắm hàng ngày, là bộ mông hấn ao ước được bóp một lần, nay đã được thỏa mãn.

Lúc này, hai người như thể không chịu được nữa vậy. Uyên lúc này đã không còn là chính mình, nàng đã bị loại thuốc kích dục ấy khống chế hoàn toàn. Lúc này nàng chẳng suy nghĩ được gì nữa, nàng đã mất hết tự chủ mà chỉ muốn làm tình ngay lập tức.

-Ting! –Bỗng thang máy đi chậm dần lại và chuẩn bị mở ra... Sau khi nghe tiếng “Ting” Uyên vội vàng dứt môi ra và vuốt lại tóc, nàng thở mạnh nhìn xuống đất vì sợ có người nhận ra mình. Tay Quang cũng vậy, hấn vội vàng chỉnh lại đầu tóc và áo mình với cái mồm dính son đỏ của Uyên.

Tay Quang cau mày tức giận nhìn lên thì thấy tầng 38, lúc này chỉ còn hai tầng nữa là đến tầng của hấn rồi. Đứa nào lại gọi thang máy đúng tầng này không biết. Đây rõ ràng là thang máy vip chỉ có những vị khách vip nhất và những người thuê phòng đắt nhất mới được sử dụng. Tay Quang sốc lại áo cau mày vì bị mất hứng, hấn ta nhanh tay kéo lại con cu cứng đơ của hấn lên vị trí 12h cho đỡ khó chịu.

... Telegram tác giả: tieuthuyetfafamimi

Em xin trân thành cảm ơn tấm lòng và sự ủng hộ của các bác ạ.

Ngân hàng: BIDV

STK:4110946419

HO THI NGOC ANH